

ШЛЯХИ ПОКРАЩЕННЯ ЗАСВОЄННЯ СТУДЕНТАМИ ПРАКТИЧНИХ НАВИЧОК З АКУШЕРСТВА ТА ГІНЕКОЛОГІЇ

*А. Г. Волянська, Т. І. Пермінова, Г. Л. Лавриненко
Одеський національний медичний університет*

Кредитно-модульна система організації навчального процесу передбачає зростання ролі оволодіння студентами комплексом знань, вмінь, навичок в підготовці сучасного лікаря.

Засвоєння теми практичного заняття за матеріалами підручника дає загальне уявлення про стан відповідної проблеми. І лише безпосереднє спілкування з хворими, опрацювання вмінь і навичок на акушерських та гінекологічних фантомах.

З урахуванням цих завдань підготовлені та видані альбоми практичних навичок, що включені до переліку практичних навичок та методик з акушерства та гінекології, якими повинні оволодіти студенти медичних факультетів згідно з наскрізною програмою, необхідними для роботи на посадах лікарів за спеціальністю «Загальна практика – сімейна медицина».

Для підготовки студентів 6 курсу використовується «Пособие по подготовке к государственному профессионально-ориентированному экзамену по специальности «Лечебное дело», «Педиатрия».

Також студенти відпрацьовують навичку «огляд та пальпація грудних залоз» на спеціальному фантомі та засвоюють методику грудного вигодовування. За своєю якістю фантоми відповідають вимогам Європейської освіти.

Для відпрацювання навички «призначення різних методів контрацепції» впроваджено «Алгоритм оцінки пацієнток» та «Колесо медичних критеріїв прийнятності для використання контрацепції» (ВООЗ 2008 р.).

Для опрацювання практичних умінь складені блоки з інтерпретації результатів.

Під час модульних контролів при розв'язуванні клінічних ситуаційних задач студентам надаються можливості створювати програму ведення вагітних та гінекологічних хворих як в поліклінічних, так і в стаціонарних умовах. Студенти виділяють групи хворих, які потребують диспансерного нагляду; складають план обстеження та типові плани лікування патології згідно наказів МОЗ, визначають методи первинної і вторинної профілактики.

Контроль вміння виконувати практичні навички на фантомах проводиться під час модульних контролів, диференційного заліку після виробничої практики, а також на державних іспитах.

Таким чином, використання цих педагогічних технологій в навчальному процесі дозволяє підвищити загальний рівень практичної підготовки студентів з дисципліни «акушерство та гінекологія».

Література

1. Кредитно-модульна система організації навчального процесу у вищих медичних (фармацевтичному) навчальних закладах України на новому етапі: матеріали Х ювілейної Всеукр. навч. – наук. – конф. з міжнар. участю (Тернопіль, 18-19 квіт. 2013 р.) : у 2 ч. Терноп. Держ. Мед. ун-т ім. І.Я. Горбачевського. – Тернопіль : ТДМУ, 2013.

2. Положення про кредитно-модульну систему організації навчального процесу в Одеському національному медичному університеті : видання четверте, доповн. та переробл. / За ред. В.М. Запорожана / Кресюн В.Й., Бажора Ю.І., Гончарук С.Ф. [та ін.]. – Одеса : ОНМедУ, 2013. – 38 с.

МЕТОДОЛОГІЧНІ ПРИНЦИПИ ВИКЛАДАННЯ ДИФЕРЕНЦІЙНОЇ ДІАГНОСТИКИ СТУДЕНТАМ МЕДИЧНИХ ВУЗІВ

*І. І. Зелена, О. В. Гонцій, Н. М. Железнякова, О. В. Степанова
Харківський національний медичний університет*

Ціль даного повідомлення – опрацювання основних методологічних принципів, що становлять основу клінічного навчання диференціальній діагностиці студентів у медичному вузі.

Засвоєння навичок диференціального діагнозу є найбільш складною частиною клінічного навчання студентів у медичному вузі. Викладачам клінічних кафедр необхідно володіти різноманітними методологічними засобами, щоб навчити студентів його основам. Наразі ця

дидактична проблема ще потребує вивчення. Структура засвоєння диференціально-діагностичного пошуку передбачає чітке розуміння об'єкту і предмету пізнання, способів пізнавальної діяльності. Вона зорієнтована на оцінку рівня і обсягу сформованих знань та їхніх зв'язків. До диференціально-діагностичного пошуку залучають переконливі види розумових операцій, а також результати пізнання різного порядку.

Зазначені психолого-педагогічні категорії визначають спрямованість диференціально-діагностичного пошуку за його змістом. Об'єктом пізнання виступає досліджувана нозологія в типових її проявах (на 4 і 5 курсах) і провідний синдром патології, що необхідно диференціювати (на 6 курсі).

Предметом пізнання є диференціально-діагностичний низка хвороб. Спосіб пізнавальної діяльності студентів визначає спрямованість пошуку від загальних положень і фактів до часткових висновків (дедуктивний спосіб) і від окремих фактів і положень до загальних висновків (індуктивний спосіб). Сформовані знання й характер їхніх зв'язків (внутрішньо-дисциплінарні та міждисциплінарні) залежать від дидактичних типів диференціально-діагностичного пошуку. На 4 і 5 курсах цілеспрямовано формуються внутрішньо-дисциплінарні знання в межах лише певного розділу дисципліни, а на 6 курсі – як міждисциплінарні, так і внутрішньо-дисциплінарні знання, але дотичні всій дисципліні або декільком її розділам. Рівні диференціально-діагностичного пошуку окреслюються його обсягом і глибиною. На цій підставі можна виділити однорівневий пошук з вибудовуванням диференційно-діагностичної низки першого порядку й багаторівневий пошук з вибудовуванням низок більше високого порядку (2-го, 3-го й ін.). Однорівневий пошук припускає проведення диференціального діагнозу однієї типової нозології з подібними нозологіями однієї й тієї ж групи хвороб. Він призначений для диференціального діагнозу захворювань за одним й тим самим з іншими хворобами домінантним синдромом, що супроводжуються цим синдромом (для студентів 4 і 5 року навчання). Багаторівневий пошук включає диференціальний діагноз однієї типової нозології за її формою, типом, важкістю, плином й іншим показником відповідно до класифікації даної нозології. Також диференціальний діагноз може здійснюватися за декількома домінантними синдромами, між первинними та набутими захворюваннями, генетичними типами патології й генетичними синдромами. Однак дидактична типізація диференціально-діагностичного пошуку навіть за умов її достатньої обґрунтованості й систематичності певною мірою носить умовний характер і може варіювати залежно від клінічної ситуації.

Таким чином, представлена характеристика типів і методологічних принципів навчання студентів диференціальній діагностиці засвідчує необхідність поєднання процесів інтеграції й диференціації у викладанні основних клінічних дисциплін для студентів 4-, 5- і 6-го курсів.

УДК 61:378.147.382.

ВАГОМІСТЬ НАВЧАЛЬНО-ДІЛОВОЇ ГРИ В ПІДВИЩЕННІ ЯКОСТІ ПРАКТИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ

О. О. Зелінський, В. В. Дерішов, В. В. Артьоменко, Т. О. Єрмоленко, С. В. Дерішов
Одеський національний медичний університет

THE EDUCATIONAL-BUSINESS GAME ROLE IN FUTURE PHYSICIANS PRACTICAL PREPARATION QUALITY INCREASE

A. A. Zelynsky, V. V. Derishov, V. V. Artyomenko, S. V. Derishov
Odessa National Medical University

Резюме. В статті наведені результати власного досвіду застосування в учбовому процесі навчально – ділової гри для практичної підготовки майбутніх лікарів. Відмічається поліпшення засвоєння практичних навичок та алгоритмів дій лікаря при конкретній нозологічній ситуації, максимально наближеній до реальної лікарської діяльності.

Resume. The article deals with the results of own experience in use of the study-business game for future physicians practical education in the educational process. The improvement of practical skills acknowledgement and physicians' action algorithm in definite nosological situation precisely close to real doctors' activity was established.